

סודה של התשובה

מקורות עבור השיעור של הרב אברהם בלס בבית חגלה על פני ירחו

1. תלמוד ירושלמי תענית ב, א

"... כך אם יהיה השרץ בידו של אדם אפילו טובל במי שילוח או במי בראשית אין לו טהרה עולמית השליכו מידו מיד טהר".

2. תלמוד ירושלמי תענית א, א

"ר' אחא בשם ר' תנחום בי ר' חייא: אילו ישראל עושין תשובה יום א' מיד היה ב"ד בא..."

א"ר לוי: אילו ישראל משמרין שבת אחת כתיקנה מיד היה בן דוד בא".

3. תלמוד בבלי, יומא פו, ב

"אמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות שנאמר: "שובה ישראל עד ד' אלקיך כי כשלת בעוונך" איני, והאמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות שנאמר: "ובשוב רשע מרשעו ועשה משפט וצדקה עליהם חיה יחיה"? לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה".

4. תלמוד ירושלמי פאה א, א

"הרי שהיה אדם רשע גמור כל ימיו ובסוף עשה תשובה הקב"ה מקבלו... אמר ר' יוחנן: ולא עוד אלא כל העבירות שעשה הן נחשבות לו כזכויות..."

5. תלמוד בבלי בבא בתרא קי, א

"שבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות. וכי שבואל שמו? והלא יהונתן שמו! א"ר יוחנן: ששב לא-ל בכל לבו".

6. תלמוד ירושלמי ברכות ט, ב

"ושבואל בן גרשום בן מנשה נגיד על האוצרות. שבואל- ששב אל א-ל בכל ליבו ובכל כוחו".

7. תלמוד בבלי, ראש השנה כז, ב

מתניתין: "שופר של ראש השנה של יעל פשוט... ר' יהודה אומר: בראש השנה תוקעים בשל זכרים...".
גמ': "א"ר לוי: מצוה של ראש השנה ושל יום הכיפורים בכפופין (כדעת ר' יהודה)".
סברתו של ר' יהודה היא שכמה שאדם כופף את קומתו יותר הדבר יותר משובח".

8. תלמוד ירושלמי ראש השנה ג, ג

מתניתין: "שופר של ראש השנה של יעל פשוט... ר' יהודה אומר בר"ה תוקעים בשל זכרים".
גמ': "אמר ר' יונה: כדי שיפשוטו ליבם בתשובה".

9. ירושלמי ראש השנה ג, ה

מה הטעם של ר' יהודה - שופרות של זכרים יותר שכיחים.

10. תלמוד ירושלמי יומא ח, ז

"כיצד הוא מתוודה. ר' ברכיה בשם ר' בא בר בינה: ריבוני חטאתי, ומירע עשיתי, ובדעה רעה הייתי עומד, ובדרך רחוקה הייתי מהלך וכשם שעשיתי איני עושה..."

11. תלמוד ירושלמי מכות ב, ו

"רבי יוחנן שלח לרבנין דתמן: תרתין מילין אתון אמרין בשם רב ולית אינון כן. אתון אמרין בשם רב: יפת תואר לא התיירו בה אלא בעילה ראשונה בלבד, ואני אומר: ולא בעילה ראשונה ולא בעילה אחרונה, אלא לאחר כל המעשים, 'ואחר כן תבוא אליה ובעלתה' - אחר כל המעשים".

12. תלמוד ירושלמי ביכורים ג, ב

מתניתין: "כיצד מעלין את הביכורים? כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד ולנין ברחובה של עיר ולא היו נכנסים לבתים..."

גמ': "וילינו בבית הכנסת? תני רבי חלפתא בן שאול: מפני אוהל הטומאה".

13. תלמוד ירושלמי תענית ב, א

"אמר רשב"ל: תשובה של רמיות עשו אנשי נינוה, מה עשו?"

ר' חונה בשם ר"ש בן חלפתא: העמידו עגלים מבפנים ואמותיהם מבחוץ

אלו געו מכאן ואלו מכאן, אמרו אם אתה תרחם עלינו אנחנו לא נרחם עליהם..."

תלמוד ירושלמי תעניות ג, ג

"שכן מצאנו בראש השנה מתריעין אבל לא מתעניין".

14. תלמוד ירושלמי ראש השנה א, ג

"אמר רבי סימון: כתיב: 'כי מי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים וגו' ר' חמא ב' ר' חנינה ור' הושעיה. חד אמר: אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפים לבנים ומגלחים זקנם ואוכלין ושותין ושמים, יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים. וחורנה [דעה אחרת] אמר: אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם השלטון אומר: הדין היום והליסטים [-השוודד] אומר למחר הדין למי שומעין לא לשלטון?! אבל הקב"ה אינו כן. אמרו בית דין: היום ראש בשנה הקב"ה אומר למלאכי השרת: העמידו בימה יעמדו סנגורין יעמדו קטיגורין שאמרו בני היום ראש השנה... א"ר סימון: כתיב: 'רבות עשית אתה ה' אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו'. מאמר זה מומחש על ידי אמוראים שונים: אמר רבי לוי: למלך שהיה לו אורלוגין, כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר רבי יוסה בר חנינה: למלך שהיה לו שומרה, כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר רבי אחא: למלך שהיה לו טבעת כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר רבי חייה בר בא: לנגר שהיו לו כלי נגרות, כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר רבי יצחק: למלך שהיו לו אוצרות, כיון שעמד בנו מסרם לו. ורבנן אמרי: לרופא שהיה לו נרתיק של רפואות, כיון שעמד בנו מסרה לו".